

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/438/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113244029
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1113244029.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Janky Richterovej v právnej veci žalobcu: J & M PAVLÁT International, spol. s r.o., so sídlom Tábor - Všečov 2, 391 31 Česká republika, IČO: 26 018 012, v zast.: Melničák a Semančíková, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Miletičova 1, 821 08 Bratislava proti žalovaným: 1/ Ministerstvo vnútra SR, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, 2/ X.. P.. P. Q., Z.. XX.XX.XXXX, B. I. XXX/XX, L. Q., v zast.: Ružička & Csekés s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Vysoká 2/B, Bratislava, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, č.k. 19C/7/2014-126, zo dňa 04.03.2016, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolacie konanie vo výroku III. napadnutého rozsudku **z a s t a v u j e**.

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II. a IV. **p o t v r d z u j e**.

Žalovaným 1/ a 2/ sa **p r i z n á v a** náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 11C/67/2014 zamietol. Výrokom II. žalobu voči žalovanému 1/ zamietol. Výrokom III. žalobu voči žalovanému 2/ zamietol. Žalovanému 1/ náhradu trov konania nepriznal. Súd prvej inštancie výrokom IV. uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému 2/ trovy konania vo výške 2.282,21 eur k rukám právneho zástupcu odporcu.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil podľa § 101 ods. 1, § 120, § 121, § 123, § 125, § 132, § 153 ods. 1 O.s.p., § 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, § 6 ods. 1 Trestného poriadku, § 19, § 19b ods. 3 Občianskeho zákonníka, § 6 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore a vecne tým, že tým, že žalobca (ďalej aj ako "navrhovateľ") sa návrhom doručeným na tunajší súd dňa 23.12.2013 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd :

1/ uložil žalovanému (ďalej aj ako „odporcovi“) povinnosť strpieť na vlastné náklady spoločne a nerozdielne uverejnenie ospravedlnenia v dvoch denníkoch s celoštátnou pôsobnosťou a v jednom denníku s pôsobnosťou na území ČR nasledovného znenia:

„Na tlačovej konferencii uskutočnenej dňa XX.XX.XXXX X. P.. P. Q., v tom čase X. X. Q., uviedol: „Skúmali sme, či prepravná firma neni zaangažovaná v tomto obchode, vzhľadom k tomu, že si ju vybrali samotní členovia zločineckej organizácie. Oni si nevyberajú len tak niekoho, s kým už nemajú nejaké iné vzťahy“.

MV SR a X.. P. Q. uvádzajú, že informácie obsiahnuté v predmetnom výroku nie sú pravdivé, keď spoločnosť J & M PAVLÁT International, spol. s r.o. nemala žiadne vzťahy s členmi zločineckej

organizácie a nebola vybratá členmi zločineckej organizácie za účelom poskytovania svojich služieb. Za uvedený výrok sa ospravedľujeme.“,

2/ Odporcovi v 1/ rade uloží povinnosť v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku doručiť navrhovateľovi ospravedľujúci list obsahujúcu nasledujúcu informáciu:

„Na tlačovej konferencii uskutočnenej dňa XX.XX.XXXX X. P. P. Q., v tom čase X. X. Q., uviedol: „Skúmali sme, či prepravná firma neni zaangažovaná v tomto obchode, vzhľadom k tomu, že si ju vybrali samotní členovia zločineckej organizácie. Oni si nevyberajú len tak niekoho, s kým už nemajú nejaké iné vzťahy“.

MV SR uvádza, že informácie obsiahnuté v predmetnom výroku nie sú pravdivé, keď spoločnosť J & M PAVLÁT International, spol. s r.o. nemala žiadne vzťahy s členmi zločineckej organizácie a nebola vybratá členmi zločineckej organizácie za účelom poskytovania svojich služieb. Za uvedený výrok sa ospravedľujeme.“,

3/ Odporcom uloží povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne navrhovateľovi sumu 100.000,- eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku .

3. Súd prvej inštancie v prejednávanej veci vykonal dokazovanie výsluchom odporov v 1. a 2. rade, oboznámením s obsahom pripojeného spisového materiálu sp. zn. 11C/67/2014, listom Ministerstva vnútra SR, Prezídia policajného zboru adresovaným sekcií E. T. V. V. zo dňa 16.02.2011, č. X.-B.-B.-D.-XXX/XXXX.

4. Odporca v 1/ rade žiadal žalobu zamietnuť, hodnotiaci úsudok, ktorý odznel na tlačovej konferencii dňa 29.12.2010 nebol spôsobilý zasiahnuť do dobrej povesti navrhovateľa. Odporca v 1/ rade namietal, že navrhovateľ nepredložil žiadny dôkaz, z ktorého by vyplynulo, že mu činnosťou odporcov vznikla nemajetková ujma. Jej výšku považuje za neprimeranú.

5. Odporca v 2/ rade vypovedal, že zvolaná tlačová konferencia bola reakciou na mediálnu činnosť navrhovateľa. Akcentoval, že v rámci výrokov, ktoré odzneli z jeho strany na predmetnej konferencii dňa 29.12.2010, nikdy neuviedol názov firmy ani konkrétne mená jej zástupcov. Nebyť činnosti PZ SR, nedošlo by k zbaveniu obvinenia vodiča na K. strane v tak krátkom čase a navrhovateľ by utrpel výraznejšie straty.

6. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie skutkovo a právne ustálil nasledovné:

7. Dňa 29.12.2010 sa uskutočnila tlačová konferencia, ktorá bola zvolaná Ministerstvom vnútra SR, Prezidiom Policajného zboru SR (odporcom v 1/ rade), na ktorej vystúpil odporca v 2/ rade ako X.Z. X. I. V. G. X. X. I.. Informoval v nej verejnosť o policajnej operácii týkajúcej sa organizovaného zločinu Z. V. H. T. X. E.K., P. T. X., D. L. T. H. s nimi v štádiu prípravy, v rámci ktorej bola preverovaná prepravná firma. Konkrétne obchodné meno tejto prepravnej firmy na tlačovej konferencii zo strany odporcu v 2/ rade nebolo uvedené.

8. Z obsahu listinného dôkazu - listu MV SR č. X.-B.-B.-D.-XXX/XXXX vyplýva, že zorganizovanie policajnej operácie bolo na základe získanej vedomosti orgánmi činnými v trestnom konaní, že neustálené osoby vo viacerých štátoch Európy sa dôkladne pripravujú na prepravu a následné uskladnenie veľkého množstva rôznych H. T. X.W. E. z doposiaľ neznámeho skladu nachádzajúceho sa pravdepodobne v zahraničí cez územie Q. L. K. J., následne má byť týmito osobami dovezený na územie SR z K. J. O. vo veľkom množstve, kde ho majú uskladniť do vopred určeného a pripraveného skladu na doposiaľ nezistenom mieste v meste K., odkiaľ má byť následne vyvezený do cieľových krajín západnej Európy. V rámci vyšetrovania boli vykonané koordinačné stretnutia zainteresovaných strán na pôde M. V. O.. Dňa 10.12.2010 bol T. A. H. naložený na kamión F. B. Q. M. Č. J. XCX XXXX s Z. F. G. XCO XXXX. Predmetné vozidlo si objednala organizovaná skupina prostredníctvom F. F. F. od prepravnej spoločnosti J & M PAVLÁT International, spol. s r.o. Kamión s kontrolovanou dodávkou prekročil hranice SR na hraničnom prechode F. L. F. J., pričom kontrolovanú dodávku na základe právnej pomoci prevzali F. H.. Dňa 14.12.2010 kontrolovaná dodávka dorazila do K., kde nebola uvoľnená colnými orgánmi do voľného obehu. Dňa 23.12.2010 boli v prenajatom byte F. F. F. zadržané podozrivé osoby T. Ž. T. Q. F.. Dňa 24.01.2011 bola vyšetrovateľom spracovaná žiadosť o právnu pomoc v ČR adresovaná

dozorovému prokurátorovi, predmetom ktorej budú podrobné výsluchy konateľa spoločnosti J & M PAVLÁT International, spol. s r.o. F. X. a vodiča tejto prepravnej spoločnosti I. X..

9. Na predmetnej tlačovej konferencii odporca v 2/ rade uviedol: „Skúmali sme, či prepravná firma neni zaangažovaná v tomto obchode, vzhľadom k tomu, že si ju vybrali samotní členovia zločineckej organizácie. Oni si nevyberajú len tak niekoho, s kým už nemajú nejaké iné vzťahy“.

10. V zmysle ust. § 19b ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka prislúcha právnickej osobe určitá ochrana v prípade neoprávneného zásahu do jej dobrej povesti. Pokiaľ sa právnická osoba teší dobrej povesti a niekto do nej neoprávnené zasiahne a tým jej spôsobí ujmu, zákon jej ponúka možnosti, ako sa brániť. Do dobrej povesti právnickej osoby možno zasiahnuť skutkovými tvrdeniami, ktoré sú nepravdivé, ako aj neprímeranými hodnotiacimi úsudkami. Takéto tvrdenia a hodnotiace úsudky však musia mať difamačný charakter. Musia byť objektívne spôsobilé zasiahnuť do dobrej povesti právnickej osoby (Nález ÚS SR zo dňa 18.09.2008, sp. zn. II. ÚS 211/08). Zásahom pritom môže byť aj kritika, ak táto presiahla rámec oprávnenej kritiky (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 23.09.2009, sp. zn. 4Cdo/212/2007). Zákon jej pritom poskytuje ochranu už aj v prípade, keď neoprávnený zásah dobrú povesť právnickej osoby len ohrozil, nemusí teda dôjsť k priamemu poškodeniu dobrej povesti. O neoprávnený zásah nejde vtedy, keď zasahujúcim je ústredný orgán štátu pri plnení svojich úloh vyplývajúcich mu zo zákona.

11. Otázku, kto je v tomto prípade subjektom ochrany a kto je subjektom zásahu, musí súd v tomto druhu konania riešiť medzi prvými. Inými slovami, súd teda musí vyriešiť otázku, do práv koho bolo zasiahnuté, a kto sa dopustil zásahu, kto je teda subjektom ochrany a kto je subjektom zásahu. Obe zisťovania sú súčasťou skúmania, kto je v konaní vecne legitimovaný (rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/201/2007, z 30.07.2008).

12. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. To, že sa súd výslovne k vecnej legitímácii nevysloví, neznamená, že sa ňou v konaní nezaoberal (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.06.2010, sp. zn. 2 Cdo/205/2009).

13. Vyhodnotiac zistený skutkový stav súd právne ustálil, že odporca v 2/ rade nemôže byť subjektom zásahu, teda pôvodcom žalobou vytykaného správania sa. Navrhovateľom napádaný výrok totiž odporca v 2/ rade vyslovil ako X. X. I. v služobnom zaradení X. X. v zmysle zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov policajného zboru pri výkone činnosti podľa zákona č. 171/1993 Z.z. o policajnom zbore (najmä § 2 ods. 1 zákona) a teda v súlade s predpismi v oblasti výkonu verejnej moci. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že ak bol prípadný zásah do osobnostných práv spôsobený niekým, kto bol použitý právnickou osobou, alebo aj štátom k realizácii činnosti týchto osôb, majú prípadné občianskoprávne sankcie postihnúť práve tieto právnické, či fyzické alebo iné osoby. Výnimka pripadá do úvahy len v prípade excesu. Sporný výrok bol však vyslovený na riadne zvolanej tlačovej konferencii, pričom jej zvolávateľom bol odporca v 1/ rade v rámci plnenia zákonnej povinnosti tohto orgánu informovať verejnosť o svojej práci. Z uvedeného dôvodu preto žaloba voči odporcovi v 2/ rade neobstojí.

14. Súd tiež dospel k záveru, že pasívna vecná legitímácia nie je daná ani vo vzťahu k odporcovi v 1. rade. Výrok, ktorý navrhovateľ v konaní napáda totiž nie je v časti .... „Oni si nevyberajú len tak niekoho, s kým už nemajú nejaké iné vzťahy“, skutkovým tvrdením, ale len hodnotiacim úsudkom, ktorý však nebol neoprávnený, alebo neprímeraný, naviac obchodné meno navrhovateľa v napádanom výroku nebolo nejako použité. Napádaný výrok uvádza len dôvod, pre ktorý bola prepravná firma „skúmaná“, nehovorí, že táto prepravná firma mala konkrétne vzťahy s členmi zločineckej organizácie. Pokiaľ následne identitu navrhovateľa odhalili hromadné oznamovacie prostriedky, alebo sám navrhovateľ, nebolo v možnostiach odporcu v 1/ rade takémuto správaniu a jeho následkom zabrániť a preto za prípadné následky nemôže niesť občianskoprávnu zodpovednosť.

15. Navrhovateľ v konaní neprodukoval žiadny dôkaz, z ktorého by bolo možné vyvodiť, že medzi tvrdeným zásahom do jeho práva v súvislosti s napádaným výrokom, ktorý odznel na tlačovej konferencii dňa 29.12.2010 a tvrdenou ujmu (vyčíslenou na 100.000,- eur) je akýkoľvek kauzálny nexus, naviac navrhovateľ akékoľvek negatívne dopady napádaného výroku vo vzťahu k svojmu obchodnému menu, prípadne svojej podnikateľskej činnosti nejako nepreukázal a v tomto zmysle ani žiadne dôkazy vykonať

nenavrhol, a to napriek tomu, že sa domáha ochrany podľa § 19b OZ takmer tri roky od uskutočnenia tlačovej konferencie. Uplynutím takéhoto času by aj navrhované ospravedlnenie v printových médiách postrádalo svoj želaný efekt.

16. Právny zástupca navrhovateľa podal dňa 04.03.2016 elektronicky návrh na doplnenie dokazovania, v ktorom žiadal, aby súd zabezpečil obrazový záznam zo špecifikovanej tlačovej konferencie konanej dňa 29.12.2010 od odporcu v 1/ rade alebo od Tlačovej agentúry SR, výpoveďami svedkov D.. L. F. - údajného objednávateľa prepravy realizovanej navrhovateľom, výpoveďou P. L. E., ktorý v tom čase zastával pozíciu ministra vnútra SR, oboznámením sa s výsledkami šetrenia akcie, ktorej súčasťou bola aj preprava realizovaná navrhovateľom do K. V. L. XXXX. Súd nevykonal navrhovateľom požadované dokazovanie spočívajúce v oboznámení sa so zvukovým záznamom z tlačovej konferencie zo dňa 29.12.2010, a to vzhľadom na znenie napádaného výroku, pretože z jeho samotného obsahu je zrejmé, že v ňom nebolo obchodné meno navrhovateľa vôbec uvádzané. Preto sa súdu javilo vykonanie tohto dôkazu ako neúčelné. Navyiac, predložiť takýto dôkaz bolo v možnostiach navrhovateľa, nie je namieste túto povinnosť preniesť na súd. Nebolo tiež potrebné ani účelné vypočuť navrhovateľom navrhovaných svedkov, pretože navrhované svedecké dokazovanie nesúvisí s meritom prejednávanej veci.

17. Z dôvodov vyššie uvedených preto súd pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie zamietol žalobný návrh tak vo vzťahu k odporcovi v 1/ rade, ako aj vo vzťahu k odporcovi v 2/ rade, a to v druhom a treťom výroku rozhodnutia.

18. V prvom výroku rozsudku súd zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného pred tunajším súdom pod sp. zn. 11C/67/2014 z dôvodu absencie podmienky uvedenej v §109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. Podľa názoru súdu v konaní sp. zn. 11C/67/2014 sa nerieši otázka, ktorá môže mať význam pre toto rozhodnutie súdu, nakoľko predmetom konania 11C/67/2014 je žaloba na náhradu nemajetkovej ujmy (vyčíslenej obdobne ako v tomto konaní na sumu 100.000,- eur) podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pričom žalovaným subjektom je Slovenská republika, zastúpená MV SR. Z hľadiska hmotného práva ide o úplne odlišný nárok, odlišný spôsob dokazovania, keďže navrhovateľ sa v konaní sp. zn. 11C/67/2014 domáha nároku na náhradu škody z titulu nesprávneho úradného postupu, za ktorý považuje výkon verejnej moci v rozpore so všeobecne záväznou právnou úpravou, čo bude predmetom iného dokazovania. Priznanie prípadného nároku podľa zákona č. 514/2003 Z.z. voči štátu vo všeobecnosti nevyklučuje možnosť domáhať sa svojho práva podľa § 19b OZ.

19. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Plne procesne úspešný odporca v 1. rade si však trovy konania neuplatnil, z obsahu spisu nevyplýva, že by mu nejaké trovy vznikli, preto mu ich súd nepriznal.

20. Proti predmetnému rozhodnutiu súdu prvej inštancie vo výrokoch I., II., III. a IV. podal odvolanie žalobca, ktorý žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Svoje odvolanie žalobca odôvodnil podľa § 221 ods. 1 O.s.p. Žalobca namieta, že bol v priebehu konania ním podaný procesný návrh na prerušenie konania, o ktorom mal súd rozhodnúť a až následne po tom mohol rozhodnúť meritórne vo veci. Odvolateľ taktiež namieta, že súd vo veci nerozhodol vo forme zákonom stanovenej. Podľa odvolateľa je záver súdu, na základe ktorého dospel k tomu, že žaloba nie je dôvodná voči žalovanému 1/ nesprávny a spočíva v účelovej úprave celého sporného výroku. Z celého citovaného výroku je zrejmé, že tento obsahuje skutkové tvrdenia, podľa ktorého výber firmy mal byť realizovaný zločineckou organizáciou a to pri zohľadnení tvrdeného faktu, že tieto skupiny si nevyberajú niekoho s kým už nemajú nejaké iné vzťahy. Žalobca má za to, že v konaní bolo navrhnuté rozsiahle dokazovanie so špecifikáciou konkrétnych dôkazných prostriedkov a skutočností, ktoré by mali byť uvedeným preukázané. Súd podľa názoru odvolateľa nevykonal dokazovanie, ktoré bolo súdu navrhnuté, a ktoré sa veci týkalo v konkrétnych a významných častiach. Žalobca je taktiež toho názoru, že vo veci prišlo k priznaniu odmeny za právne zastupovanie v rozpore s vyhláškou č. 655/2004 Z.z., keď bolo potrebné postupovať podľa § 10 ods. 8 cit. vyhlášky.

22. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný 2/, ktorý žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalobcu náhradou trov v konaní. Žalovaný 2/ sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozsudkom súdu prvej inštancie, čo do jeho výrokov i do odôvodnenia.

Žalovaný 2/ má za to, že žalobcovi nebolo odňatá možnosť riadne konať pred súdom a súd v konaní procesne nepochybil. Žalobca sporný výrok považuje za výlučne pravdivý, informujúci o činnosti polície v danom prípade o vo veci organizovaného zločinu.

23. K vyjadreniu žalovaného 2/ zaslal repliku vyjadrenia žalobca, ktorý sa v rámci svojej repliky pridržiava námietok uplatnených v jeho odvolaní.

24. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 24.06.2016 vzal žalobca svoje odvolanie voči výroku III. späť

25. Súd prvej inštancie výzvami zo dňa 05.08.2016 vyzval žalovaných 1/ a 2/ na vyjadrenie sa ku čiastočnému späťvzatiu odvolania žalobcom.

26. Žalovaní 1/ a 2/ s čiastočným späťvzatím odvolania žalobcom nevyslovili nesúhlas.

27. Podľa § 369 ods. 1, 2, 3 C.s.p. dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 C.s.p. ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 C.s.p. ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

28. Nakoľko žalobca vzal čiastočne odvolanie späť v čase po rozhodnutí súdu prvej inštancie, avšak predtým ako sa rozsudok súdu prvej inštancie stal právoplatným, odvolací súd po prejednaní veci bez pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 C.s.p. postupoval v zmysle § 369 ods. 3 C.s.p. a odvolacie konanie zastavil vo výroku III.

29. Podľa § 470 ods. 1 prechodných ustanovení zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok platného a účinného od 01.07.2016 (ďalej len „C.s.p.“) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

30. Odvolací súd, viazaný rozsahom (§ 379 C.s.p.) a odvolacími dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu vo výrokoch I., II. a IV nie je opodstatnené.

31. Súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav veci, vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1, 2, 3 C.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 C.s.p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite, jasne a výstižne odôvodnil (§ 220 ods. 1, 2 C.s.p.).

32. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, obmedzil odvolací súd odôvodnenie potvrdzujúceho rozhodnutia na konštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 2 C.s.p.

33. Pre doplnenie odvolací súd uvádza, že sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie.

34. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p., v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p.. V odvolacom konaní súd vzhľadom na to, že potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie úspešným žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania priznáva v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

35. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p., § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a/ dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).